

Po Trati 2019 aneb Spirála Života

Sepsala Týna

Dnešní den začal celkem tuctově. Vlak měl zpoždění pět minut a tak píši Ondrovi, že start stihnu jen tak tak. Díky výluce mezi Prackovicemi a Lovosicemi jsme si postáli dvacet minut a tak informuji, že start v čas určitě nestihnu, ale budu se snažit doběhnout co nejrychleji. Ještě cestou si píši s Ondrou a zjišťuji, že Ondra vymyslel básničku na letošní průchod šifrovačkou:

Prši prši jen se leje,
snad za pětku dojedeme,
bude hnusně, snad ne mráz
houby nezastaví nás.

Po hodinách zákysu,
stále šanci máme,
když nebudem nic vědět,
tak si pivo dáme.

PoTrati my máme rádi,
scrabblit budem, kamarádi,
sprosté šifry, trojské koně,
za chvíli si jdeme pro ně.

Je skoro třetí a já doháním na Bulovce tramvaj, která mi ujíždí před nosem. Během pěti minut mi naštěstí jede jiná a tak mám zpoždění pouze pár minut. Přesně ve tři volám Ondrovi, kde se mám přidat k zbytku týmu. Celkem přesně mi popisuje cestu, že se mám u první houby vydat pod kopec. Bohužel nacházím jinou houbu, popletu strany, a tak podél holubinky procházím skoro až k pýchavce a pak kloužu ke žlutému deštníku přes mokrou travu a bahno.

Po příchodu k týmu mi rovnou vráží do ruky pivo, informuji mě o houbách a o tom, že jsme Hedvika a že hledáme partnera. Ale koho? Nejprve zkoušíme najít dvojice, jako je Ctirad a Šárka, ale pro Hedviku nikoho nenacházíme. Po chvíli koumání sčítáme nukleové kyseliny na dhě piva a vychází nám 29. Zkoušíme se dívat do inzerce a hele, je tam Marcel. Pak si ale říkáme, že když jsme dostali čtyři navštivenky, tak máme asi jen čtyři pokusy. Chceme to zkoušet? Nakonec jsme se shodli, že ne, a variantu Marcela jsme zavrhlí. Tak co s tím dál? Kolik je tam jmen? 54? Nebylo 54 týmů?

Tak hledáme jména týmů a zkoušíme je přiřadit ke jménům a vlastnostem partnerů v inzerci. Na nás (JménoNeniPriorita) nejvíce sedí Igor, tak ho jdeme zkusit ke křemenáči. Igor nás prý nechce. Co dál? Pak nás trkne, že po nás na startu ani nechtěli jméno týmu, takže nehledáme určité týmy. Ale co tedy uděláme s Hedvikou? Máme čtyři navštivenky, tak ji seskládáme ze čtyř partnerů. Zkoušíme vybrat Heřmana, Dušana, Viktora a Aleše. Při hledání jejich příbytku zkoušíme křemenáč, holubinku a klouzek, ale ani u jednoho nepochodíme. Ondra zjišťuje, že u klouzku Heřman bydlí, ale nás opravdu nechce. Zkusíme si vypsat písmenka, od kterých je nejvíce lidí. Že bychom z toho zkusili poskládat jména hub. Houby nějak skládáme, ale pak nám při sčítání vyjde velké číslo, tak to takhle asi nepůjde. Nebo přeci? Třeba taková pýchavka sedí. Ta nás rozsekala.

Pýchavka samo nesesedla, ale taková píchavka, ta sedí. Diskutujeme nad vznikem pýchavky a docházíme k další hypotéze, že u každé houby bydlí lidé se stejným počátečním písmenem. Tak zkusíme třeba Viktora, Vojtěcha, Viléma a Vendelína. Jdu se proběhnout po parku, zjišťuji stanoviště a počet hub, až doběhnu k obydlí daných pánů. Po vyřčení jmen je mi sděleno, že nás ani jeden ctitel nechce. Vracím se k týmu, kreslím mapku s houbami a zapisujeme jejich jména a počáteční písmena již známých pánů. Další hodinu zkoušíme záplavu jmen u křemenáče, aby nám pokaždé bylo sděleno, že nás dotyčný nechce, nebo tu nebydlí. Po skoro dvou hodinách kolem nás prochází Václaf a ptá se, jestli jsme obdrželi nápovědu. Koukáme do webinfa, aktualizujeme jak zběsili, ale kde nic, tu nic. Nakonec nám prozradí, že máme přečíst spodní část inzertní rubriky. Nevěřicně bereme papír do ruky a čteme: S-E-Č-T-I-V-L-A-S-T-N-I-N-U-K-L-E-O-V-E-B-A-Z-E. Chytáme se za hlavu, že řešení jsme měli už dávno a já běžím najít Marcela. Najdu ho až u muchomůrky, sčítám i jeho bázi a volám Ondrovi, jestli tam máme také někoho ve věku 57 let.

Přicházíme na Emila a Ondra mi běží naproti k holubince s navštivenkou. U holubinky je nám sděleno, že Emil již odešel s jinou. Zkoušíme ještě štěstí u klouzku, kde podle organizátorky nemáme šanci. Jdeme se poptat k orgům na start, jestli děláme něco špatně. Prej si máme znovu přečíst startovní informace. Sčítáme nukleové báze obou partnerů a u druhého písmenka nám to přeलेze 26. Řešíme, jak se jinak skládá DNA a po návratu ke zbytku týmu to zkoušíme znovu. Hurá, vychází nám HAJNA. Říkáme heslo orgům a dostáváme proužek papíru s polohou dalšího stanoviště. Hledáme v mapách a nikde nic. Až po dosazení do googlu zjišťujeme, kam dále, a vydáváme se na Palmovku.

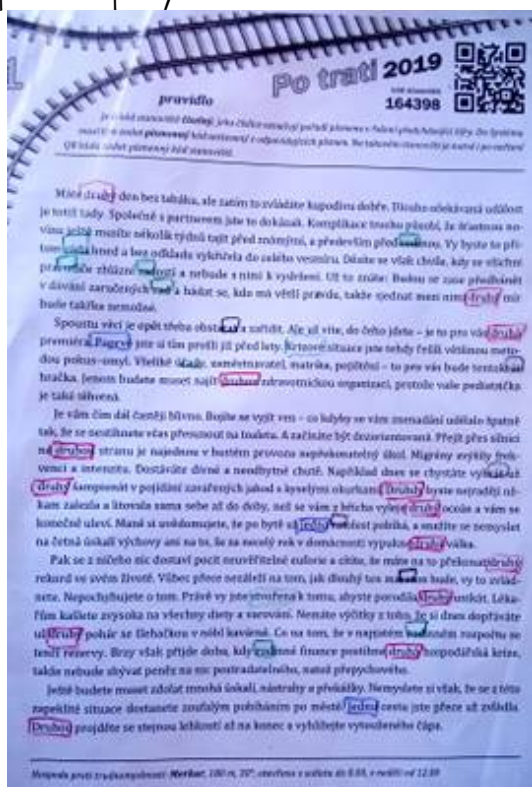
Na první stanoviště se přesouváme tramvají a pak hledáme, nad kterými schody je šifra. Po chvilce koukání zahlédneme orga a přesouváme se. Přicházíme v 17:36. Orgyně po nás chce papírek a jméno týmu. Jméno přeci není priorita. Ukazujeme lísteček a dostáváme dva papíry hustě poseté textem. Textová šifra? Ta jde rovnou Ondrovi, ten je má rád.

Cestou k lavičce skenuji QR kód a zjišťuji, že jsme 46. a že není nutné do systému zadávat heslo z číselného kódu na šifře. Asi nějaký BUG. Sedáme a dáváme se do luštění. Hned první pohled nás upoutá spousta dvojek. Tak je začneme kroužkovat. Máme flekatý papír, moc nám to nemyslí a začíná se smrákat. Po chvilce se rozsvěcí lampy a my se přemisťujeme za Ondru, abychom si nestínili. Co kdybychom se zkusili pověsit hlavou dolů na nedaleké žebřiny? Třeba by to pomohlo? Nakonec Ondra s Palim přichází na nápad s loňskou

šifrou, kam se dosazovalo český a národní. Co dáme sem? Po přepsání slov s dvojkou nás napadá SVĚTOVÝ. Ale jak to použít?

Nakonec volíme přesun do nedaleké hospody proti trudemyslnosti, kde zrovna probíhala oslava narozenin. Po objednání nápojů se snažíme vymyslet, co dál, až Ondra hledá další slovní spojení se slůvkem světový. Vychází mu Světova a pod tím nápis Palmovka. Vysíláme Karla a Markétu do ulice Světova, že tam třeba něco najdou, a my ještě zkoušíme zaškrťávat podezřelý počet slůvek ROD a ROT.

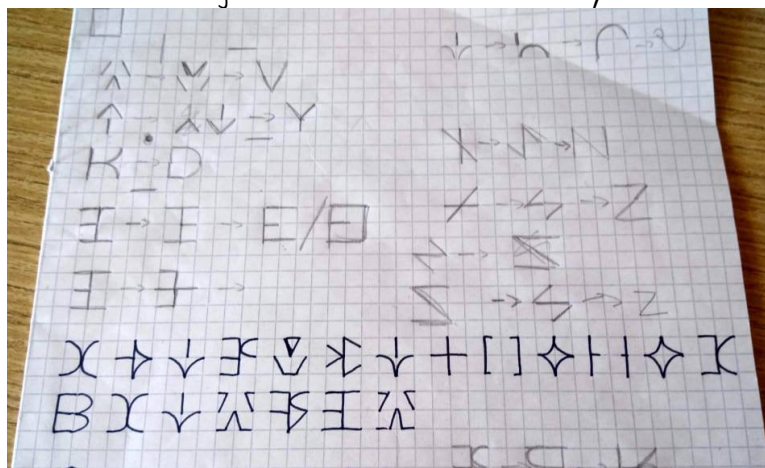
Mezitím Karel s Markétou prochází Světovu. Ale kde nic, tu nic, tedy až na restauraci podezřele dekorovanou obrazy zvířat - neřikalo zadání něco o čápovi? Ale ne, nic připomínajícího čápa tam není. Ještě jednou - cože přesně říká zadání? "Světovu projděte se stejnou lehkostí až na konec a vyhlížejte vytouženého čápa." Teprve po průchodu cestičkou do vedlejší ulice se před nimi rozprostírá panorama jemně vévodí komín zbývajší po pivovaru. Aha, komín jako reference na čápa. A u paty komína obálka s další šifrou.

Po chvíli se Karel s Markétou vrací i s nalezenou šifrou. Zadávám do systému ve 20:30 a zjišťuji, že jsme 45. Spousta rozsekaných písmenek mi evokuje runy. Tady je D, tohle je M, tady je Z. Zbytek nedává smysl. Pak je začneme postupně převracet a začínáme číst popis cesty a něco o frázi pro orgy. Střed nám nedává smysl, tak ta fráze bude určitě tam.

Kolem jedenácté máme vyluštno, ale fráze nikde. Počet znaků nám vychází 177, což je 59x3. Začínáme počítat, kolik operací použijeme na sestavení jednotlivých písmenek, překresluje je a stavíme z toho trojkovku. První řádek vychází hezky: LOUP... Pak se to začne zvrhávat, protože máme 000. Tak na to napasujeme polák: LOUPRIERAKLUPJBU... Ze zadu je tam PULKA, co když to bude pozpátku? Zkoušíme stejný postup aplikovat od konce: LLNETNVKMBI... To také není ono. Bereme přepsaný text a Ondra nachází celkem smysluplnou větu: FRAZE JE OHLASIT SYR. Já tam nacházím třeba KOLO nebo POLOHA. Nic nás

už nenapadá. Přichází vrchní, že za chvíli budou zavírat, tak jestli chceme ještě poslední objednávku. Balíme se a jedeme zkusit štěstí se sýrem na Slovanku.

Na Slovance najdeme hřiště a nás si najdou orgové. Co po nás asi chtějí? Zkoušíme jim předat naši frázi: FRAZE JE OHLASIT SYR. Nevěřicně na nás koukají a pak si i nechávají ukázat, kde že jsme to vlastně našli. Ochoťně jim onu frázi ukazujeme, ale není nám to nic platný, máme si to jít doluštit, oni se zatím jdou ohřát do auta, které přes stromy není vidět.

Sedíme u paneláku a pokoušíme se luštit. Slovo nakonec není 177, ale 187. Asi jsme blbě počítali. To je 11x17. Celý text kreslí tabulku 10x20. Zkoušíme přepis do tabulky 11x17, ale nic z toho není. Zkoušíme aplikovat dvojkovou soustavu, ale také neúspěšně. Občas tu prochází Václav a směje se nám. Karel zkouší sestavovat písmenka pouze na dvě různé rotace a celkem se mu to daří. Když k němu přichází Ondra, automaticky čte v morseovce druhý a třetí řádek, kde se dozvídáme o třetí šifře. A pak že to morseovka nebude. V prvním řádku nám nějak chybí oddělovače. Nevadí, to předěláme. Já s Ondrou zatím přepisujeme poslední tři řádky. A hele, leze tam nějaká PORODNI BABA.

Co ale s tím, když nám chybí prostředek? Tak mě Pali hecuje, abych se šla Václava zeptat, zda-li je porodni bábou. No co, horší už to být nemůže, tak jdu. Na moji otázku mi trochu zklamaně odpoví, že opravdu je a že je to dobře, jen že od nás potřebuje někoho porodit. Když se teda na něj díváme jak tele na nový vrata, vysvětluje nám, že stačí sjet po skluzavce. Při pohledu na tým, který by nejradši splynul s panelákem za ním, jsem se šla porodit já. Sice jsem se nahoře skoro napíchla na nějaký hřebík a nechtělo mi to vůbec jet, ale na zem jsem se úspěšně dostala. Tak hlásím, že na svět jsem přišla 17. 3. 2019 v 1:37 a rovnou jsem obdržela dvě kopie třetí šifry.

QR kód jsem zadala v 1:41 a posunuli jsme se na 36. místo. Jestli to takhle půjde dál, tak bychom mohli dospět i k našemu nasazení na 29. pozici. Koukáme na papír a zase fůra textu. Šifru si bere Ondra a po druhém odstavci má jasno. Jsou tam antonyma a pleonasmy. Jako třeba Brno-venkov. Tak tam dáme římská čísla - antonyma X a pleonasmy třeba V. Celou dobu stojí opodál Václav a celkem se baví naším postupem. Louskáme skoro celý text až dojdeme za půlku, kde nemůžeme najít nic ve větě s LED. Nakonec Karel znuděně komentuje co že to je to D ve zkratce LED. Co dál? Je tam hemenex. Co to je, co chcete označit? Nakonec se shodneme, že celý popis hemenexu, ale že česky to nikdo napsaný ještě pořádně neviděl. Máme posloupnost X a V. Tak z toho uděláme trojkovku nebo třeba poláka. Protestujeme, to jsme už dělali po několikáté. Morse to také nemůže být, ten byl před chvílkou. Co s tím ještě lze udělat? Než se shodneme zkouší Karel s Ondrou morseovku a vychází jim: SOKOLNIKY. Házíme to do mapy a nacházíme veterinární kliniku na sídlišti v Kobylisích. Václav odchází, my balíme a pokračujeme autobusem na Kobylisy.

Po příchodu na hřiště prohledáváme severní rohy nejprve hřiště dětského, pak se rozdělujeme a prohledáváme hřiště obě. Po pár minutách Ondra úspěšně nachází na jižním rohu a vrací se s barevnými papíry. Ve 2:36 skenuji QR kód a kupodivu jsme 34. To jsme ani nečekali. Koukáme na papír a tam spousta barevných lahvíček. Kdo má s lahvíčkami zkušenosti? Našli jsme tři různé barvy, různé úchyty a dokonce i rysku. Jakmile Ondra posvítí na papír bílou čelovkou, objevila se v lahvíčkách záhadná kapalina. Kolik je na rysce čárek? 26? To je jasná abeceda. Jako první čte Ondra zelené a vychází HERCOVKA. Pokračujeme žlutou a červenou, ale vychází nám Q a W. Pak si Pali všimne, že velikosti dudlíků jsou také ve třech variantách, ale docela se nám motají. Já zaměřuji velké a střední, Ondra zase malé a střední.

No nic, když ze zelených je HERCOVKA, tak se písmenka neposunují, takže se přes dudlíky a úchyty musí nějak vyrušit. Už si říkáme, že bychom tu Hercovku mohli zkusit, ale nesedí nám spousta nevyužitých lahvíček a navíc je Hercovka strašně velká. Sedíme tu asi hodinu, než se dohodneme na přesunu na koleje. Zatím jsme šli po hřištích, tak další hřiště je pod finančkem a vezmeme to přes zastávku Hercovka a zároveň i přes tu čtvrt'. Třeba na něco cestou narazíme. Na zastávce nic není, nad hřištěm vládne tma a žádá lampa v dohledu. Procházíme zahrádkářskou kolonií za svitu čelovek a přemýšlíme nad řešením.

Na koleji se usazujeme a postupně usínáme. V průběhu pěti hodin se vystřídáme s nápady typu metro a posuny, až po zírání do mapy a nalezení místa odpovídající počtu lahvíček, jako např. MINIMARKET ŽABKA, který se pak zkoušíme algoritmicky dostat ze žlutých a červených lahvíček. Nakonec se tedy rozhodujeme vrátit zpátky na hřiště, jestli jsme tam v noci něco nepřehlédli. Po příchodu na místo je již hřiště plné dětí a rodičů. Sedáme si na lavičku a přemýšlíme poslední hodinu do konce, jestli to vůbec chceme vyluštit.

Odbíjí dvanáctá a nás stále nic nenapadá. Čekáme na polohu cíle a posíláme kapitulační zprávu, která nám chybou oznámí polohu cíle, který se nachází v DDM Ulita. Hledám spojení a balíme se na autobusovou zastávku. Cesta přes spojovací byla již odpočinková a začínáme se těšit, jak asi měly vyjít ty lahvíčky.

Po příjezdu do DDM se zdravíme s ostatními týmy, prohlédneme si zbytek šifer, které byly ještě daleko před námi, a posloucháme jedno z řešení lahvíček. Po všeobecném uklidnění si posedáme a vyslechneme Václafa, který prozrazuje

řešení šifer. Původní nápad na lahvičky se nám zalíbil. Kdyby visely, tak by to bylo těžší. Takhle nás akorát trochu naštvalo, že mezitajenku jsme luštit nemuseli a řešení jsme měli během pěti minut, protože to bylo hned vidět. Z dalších šifer se nám zalíbily obě kruhové, které byly esteticky a precizně udělané, a sudoku na dvanáctce, kterou bychom asi nedali. Hezká byla také mizivá, ale tam bychom na orgy asi nadávali, když bychom si zadání rozřezali a nic by nevycházelo.

Nejvíce pohoršena jsem ale byla cílovou aktivitou. To, že je to potrat, mi až tak nevadí, ale VYLÍT PIVO? To je i na mě moc, takové plýtvání...

Hra se nám letos opět libila, i když jsme už před hrou přišli o výhodu opilého autisty Meggy. Letos jsme šli ve složení Týna, Markéta, Karel, Ondra a Pali. Sice jsme nevyplnili znění básničky a za pětku se nedostali, ale to nevadí. Příští rok se nám to snad už podaří.

Život plyne do spirály,
snad se nikdo neztratí,
šifrovačky máme rádi,
půjdeme zase PoTrati.

Počasi nám letos vyšlo,
pršelo jen chvilíčku,
na startovní aktivitě
opět vidím houbičku.

Holubinka, klouzek i smrž
už se na nás těšili,
nedali nám postup zdarma,
málem jsme se věšeli.

Na jedničce všichni druzí,
jen my přišli později,
o Světové nevěděli,
tak se trochu zdrželi.

Dvojka přečtena je rychle,
ale fráze v ní není,
až pak s orgem u prdele,
rychle tým ji odhalí.

Třetí trojka byla lehčí,
s Brnem-venkov návodným,
čtyřka nám to ale splatí,
devět hodin s řešením.

Samá hřiště, samé parky,
málo hospod v okolí,
stále nikdo netušíme,
dojdeme aspoň v pondělí?

Nakonec jsme v cíli byli,
ještě stejnou neděli,
Popili a pozdravili,
slevy zase sbírali.

Za rok nás tu máte znovu
na další téma netéma,
Jméno není priorita
pátou šifru snad už dá.